

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 546

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 iunie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 753 din 4 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă raportate la art. 718 alin. (1) și la art. 1.131 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2–6
	Decizia nr. 97 din 10 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală	7–9
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
75.	— Ordonanță de urgență pentru completarea Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat	10–11
723.	— Hotărâre privind suplimentarea, pe anul 2022, a sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 775/2017 pentru aprobarea amplasamentului și declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Linia Electrică Aeriană 220 kV dublu circuit Ostrovu Mare — RET”, precum și pentru completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 775/2017	11–13
724.	— Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de importanță și interes național „Trecerea la 400 kV a Liniei Electrice Aeriene (LEA) 220 kV Brazi Vest—Teleajen—Stâlpu” și declararea ca obiectiv de utilitate publică de importanță și interes național	14–15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
348.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cristi Sandu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Economiei	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 753

din 4 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă raportate la art. 718 alin. (1) și la art. 1.131 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florea Rusu și Emilia Rusu în Dosarul nr. 1.772/311/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.715D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției de neconstituționalitate au depus o cerere prin care solicită renunțarea la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.836D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.131 alin. (1) raportat la art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Agenția de Gestionare a Litigiilor în Procesul de Privatizare a Republicii Serbia cu sediul în Belgrad, Serbia în Dosarul nr. 10.800/3/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.048D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Marian Gheorghe în Dosarul nr. 13.242/302/2015* al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și în Dosarul Curții Constituționale nr. 58D/2019 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Tanța Lazăr în Dosarul nr. 6.733/233/2015 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă.

5. La apelul nominal, în Dosarul nr. 1.836D/2018, se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Valentin Găman din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, în substituirea domnului avocat

Valentin Rădoi. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 2.048D/2018, autoarea excepției de neconstituționalitate a depus o cerere de îndreptare a unei erori materiale, în sensul că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

7. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.836D/2018, nr. 2.048D/2018 și nr. 58D/2019 la Dosarul nr. 1.715D/2018.

8. Atât reprezentantul părții prezente, cât și cel al Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.836D/2018, nr. 2.048D/2018 și nr. 58D/2019 la Dosarul nr. 1.715D/2018, care a fost primul înregistrat.

9. Președintele Curții pune în discuția reprezentantului părții prezente și a reprezentantului Ministerului Public cererea autorilor din Dosarul nr. 1.715D/2018 de renunțare la judecarea excepției de neconstituționalitate. Reprezentantul părții prezente apreciază că cererea este inadmisibilă, iar reprezentantul Ministerului Public apreciază că odată ce a fost sesizată instanța de contencios constituțional, soluționarea excepției de neconstituționalitate este o chestiune de ordine publică și că, deci, nu se mai poate renunța la ea.

10. Având în vedere prevederile art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea respinge cererea de renunțare la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

11. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente din Dosarul nr. 1.836D/2018, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, invocând Decizia nr. 369 din 30 mai 2017 a instanței de contencios constituțional. Acesta arată că recursul nu este o cale de atac excepțională, ci una extraordinară și că nu este permis legiuitorului să restrângă accesul la această cale de atac fără a indica o situație obiectivă diferită. În materia litigiilor evaluabile în bani, părțile au acces și la recurs, în timp ce în materia arbitrajului, care vizează obligații evaluabile în bani, părțile nu au aceeași posibilitate. Or, în aceste condiții, se ajunge la încălcarea principiului egalității în fața legii.

12. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că există jurisprudență relevantă a instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia nr. 648 din 17 octombrie 2017. Se mai arată că natura litigiului poate justifica excluderea de la folosirea unei căi de atac. În aceste condiții, nu este încălcat principiul egalității în fața legii, atât timp cât toate persoanele aflate în aceeași situație

juridică au acces la aceleași căi de atac. Nu este vorba despre valoarea litigiului, ci despre natura sa, astfel încât invocarea Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017 nu se susține. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 21 din Constituție, amintește că părțile au avut acces la apel în cadrul căruia se judecă din nou fondul, astfel că nu se poate afirma că acest articol ar fi fost încălcat. Referitor la critica raportată la art. 124, respectiv art. 129 din Constituție, reprezentantul Ministerului Public arată că legiuitorul este competent să stabilească regulile de procedură.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

13. Prin Încheierea din 17 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.772/311/2016, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Florea Rusu și Emilia Rusu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

14. Prin Încheierea din 8 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 10.800/3/2016/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.131 alin. (1) raportat la art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Agenția de Gestionare a Litigiilor în Procesul de Privatizare a Republicii Serbia cu sediul în Belgrad, Serbia, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recurs.

15. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.242/302/2015*, **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Marian Gheorghe, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

16. Prin Decizia civilă nr. 598R din 20 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.733/233/2015, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Tanța Lazăr, într-o cauză având ca obiect soluționarea unor recursuri civile.

17. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că prevederile criticate creează o discriminare cu privire la exercitarea căii de atac a recursului în materie civilă, atât între justițiabilii care formulează acțiuni în constatare și cei care formulează contestații la executare, cât și între justițiabilii care formulează contestații la executare în afara intervalului de timp prevăzut de art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 și cei care formulează contestații la executare înăuntrul intervalului de timp prevăzut de aceste dispoziții.

18. Delimitarea hotărârilor atacabile doar cu apel de cele care pot fi atacate în instanță și cu recurs nu este realizată conform unor criterii precise, lăsând la aprecierea discreționară a legiuitorului care cereri beneficiază de posibilitatea accesului la toate căile de atac prevăzute de lege.

19. Discriminarea creată de dispozițiile legale criticate nu se bazează pe nicio cauză obiectivă, ci este efectiv rezultatul hazardului ce ține de momentul când cererea adresată justiției se înregistrează pe rolul instanțelor. Măsurile pentru degrevarea instanțelor judecătorești instituite prin Legea nr. 2/2013 nu pot constitui un motiv obiectiv pentru discriminarea justițiabililor care formulează contestații la executare în condițiile în care dispozițiile Constituției garantează, prin art. 124 alin. (2) că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

20. Se mai arată, în esență, că prin prevederile criticate se creează o discriminare cu privire la exercitarea căii de atac a recursului în materie civilă între justițiabili, în raport cu valoarea pretențiilor. Justițiabilii sunt lipsiți de dreptul de a exercita o cale extraordinară de atac în vederea apărării drepturilor, a libertăților și intereselor lor legitime, fără ca legiuitorul să fi avut în vedere vreun criteriu obiectiv.

21. Se mai susține că se impune a fi analizată constituționalitatea art. 718 din Codul de procedură civilă, în sensul dacă acesta respectă și este în concordanță cu dispozițiile art. 129 din Constituție, care prevede că împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

22. **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă** apreciază în Dosarul nr. 1.715D/2018 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

23. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază în Dosarul nr. 1.836D/2018 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că dispozițiile legale invocate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, nu instituie discriminări și nu contravine principiului egalității de tratament între subiectele de drept în condițiile în care Curtea Constituțională a statuat că este competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție care reiese și din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

24. Nu se poate vorbi de o încălcare a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât statele nu sunt obligate să creeze căi de atac, cu excepția celui de-al doilea grad de jurisdicție în materie penală. Astfel, numai în măsura în care acestea o fac, au obligația, în temeiul art. 6 din Convenție, de a asigura respectarea exigențelor unui proces echitabil în căile de atac astfel create.

25. **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă** apreciază în Dosarul nr. 2.048D/2018 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

26. **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă** apreciază în Dosarul nr. 58D/2019 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că textul de lege criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Așa fiind, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție nu este întemeiată.

27. De asemenea, se opinează că instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, atât timp cât, potrivit celor prevăzute de art. XVIII din Legea nr. 2/2013, părților interesate le este asigurată posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă.

28. Astfel, dispozițiile legale criticate constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

29. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

30. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

31. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

32. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie, în Dosarul nr. 1.715D/2018 prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 coroborat cu art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în Dosarul nr. 1.836D/2018 prevederile art. 1.131 alin. (1) din Codul de procedură civilă raportat la art. 483 alin. (2) teza finală din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, în Dosarul nr. 2.048D/2018, prevederile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013, iar în Dosarul nr. 58D/2019 prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În ceea ce privește dosarele nr. 1.836D/2018 și nr. 58D/2019, Curtea reține că, având în vedere că procesele au început în anul 2016, respectiv 2015, așadar, ulterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, sub aspectul posibilității formulării recursului în speță, erau aplicabile prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Acestea din urmă, sub aspectul (substanțial) criticat de autorii excepției, au un conținut similar cu cel cuprins la art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Diferența constă în perioada de aplicare în timp, în sensul că aplicarea art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă a fost prorogată pentru procesele începute din data de 1 ianuarie 2019, în timp ce art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 se referă la aceeași regulă, dar aplicabilă proceselor pornite începând cu data intrării în vigoare a acestei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv (a se vedea și Decizia nr. 72 din 9 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 20 aprilie 2021).

33. Astfel, în ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, prin raportare la obiectul reținut în actele de sesizare, Curtea reamintește cele statuate cu valoare de principiu în jurisprudența sa, în sensul că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012;

Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017).

34. De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție (Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, precitată).

35. În aceste condiții, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, raportat la art. 718 alin. (1) și la art. 1.131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul cuprins:

— Art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013: „[...] De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”;

— Art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „Hotărârea pronunțată cu privire la contestație poate fi atacată numai cu apel, cu excepția hotărârilor pronunțate în temeiul art. 712 alin. (4) și art. 715 alin. (4) care pot fi atacate în condițiile dreptului comun.”;

— Art. 1.131 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „(1) Cererea de recunoaștere sau de executare a hotărârii arbitrale străine se soluționează prin hotărâre dată cu citarea părților și care poate fi atacată numai cu apel.”

36. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, ale art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 — Universalitatea, ale art. 16 — Egalitatea în fața legii, ale art. 20 — Tratatelor internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 — Accesul liber la justiție, ale art. 24 — Dreptul la apărare, ale art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) privind înfiptuirea justiției, ale art. 126 privind instanțele judecătorești, ale art. 129 — Folosirea căilor de atac și ale art. 148 — Integrarea în Uniunea Europeană. Se mai invocă art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, precum și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37. Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013, din perspectiva unor critici similare, constatând că prevederile legale criticate sunt constituționale.

38. Astfel, prin Decizia nr. 771 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 19 iunie 2019, paragrafele 33—39, Curtea a reținut că accesul la justiție, garantat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfiptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în

considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale. Art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacră numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un singur grad de jurisdicție. Totodată, s-a statuat că art. 21 din Constituție nu precizează *in terminis* că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și cea a recursului, situație în care exercitarea cumulativă a ambelor căi de atac împotriva unei hotărâri nu constituie un criteriu de neconstituționalitate. Pentru aceleași rațiuni, Curtea a apreciat că nu sunt încălcate nici prevederile art. 124 din Constituție (a se vedea și Decizia nr. 37 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 28 ianuarie 2008, sau Decizia nr. 1.122 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 4 noiembrie 2010).

39. Curtea a reținut că prevederile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 se referă la faptul că în procesele începute de la data de 15 februarie 2013 (data intrării în vigoare atât a Legii nr. 2/2013, cât și a Codului de procedură civilă) și până la data de 31 decembrie 2018 nu pot fi atacate cu recurs hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului (a se vedea și Decizia nr. 648 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2018).

40. Raportat la critica de neconstituționalitate conform căreia legiuitorul a suprimat calea de atac a recursului, Curtea a reținut că, în noul Cod de procedură civilă, recursul constituie o cale extraordinară de atac ce poate fi exercitată de partea nemulțumită pentru motive de nelegalitate și numai în condițiile prevăzute de lege. Apelul reprezintă calea ordinară de atac ce are un caracter devolutiv, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept (art. 476 din Codul de procedură civilă).

41. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

42. Mai mult, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 500 din 15 mai

2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, Decizia nr. 375 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 39].

43. În ceea ce privește critica referitoare la discriminarea creată prin interzicerea exercitării căii extraordinare a recursului împotriva hotărârilor date de instanțele de apel, în cazurile în care legea instituie doar calea de atac a apelului împotriva hotărârilor de primă instanță, în acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a reținut că, în vederea asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, la instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea, nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994).

44. Totodată, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, Curtea mai reține că legiuitorul are o marjă de apreciere referitor la alegerea materiilor exceptate de la calea de atac a recursului. În acest sens sunt și Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 24, prin care Curtea a statuat că, în privința căilor extraordinare de atac, legiuitorul are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrise materiei în care a fost pronunțată hotărârea, în acel caz fiind vorba despre hotărâri pronunțate în materie de carte funciară, sau Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, paragraful 26 (hotărâri pronunțate în materia insolvenței), prin care Curtea a constatat că existența unor reglementări diferențiate, sub aspectul normelor de procedură, în funcție de specificul materiei reglementate, nu reprezintă o nesocotire a principiului egalității cetățenilor în fața legii, ci o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea. Totodată, prin Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021^{*)}, paragraful 23, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a statuat că stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor referitoare la exercitarea căilor de atac, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, adaptate specificului materiei în care sunt edictate (a se vedea și Decizia nr. 743 din 4 noiembrie 2021^{**}), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii).

45. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în privința dispozițiilor art. 1.131 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

46. De asemenea, în privința acestor din urmă dispoziții legale, Curtea mai reține că legiuitorul român a ținut cont de specificul procedurii arbitrajului, unul dintre motivele pentru care părțile unui litigiu apelează la arbitraj fiind tocmai celeritatea

*) Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2022.

***) Decizia nr. 743 din 4 noiembrie 2021 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 2 februarie 2022.

sporită a acestei proceduri față de procedura de drept comun din fața instanțelor judecătorești. Astfel, legiuitorul are posibilitatea de a excepta de la recurs hotărârile în materia recunoașterii/executării hotărârilor arbitrale străine.

47. În plus față de considerentele din Decizia nr. 771 din 29 noiembrie 2018, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, Curtea mai reține că accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

48. În același timp, instanța de la Strasbourg, prin Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37—38, a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care Convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept.

49. De asemenea, prin Decizia nr. 355 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 14 iulie 2017, paragraful 20, Curtea a reținut că reglementarea cuprinsă în art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că hotărârea pronunțată cu privire la contestație poate fi atacată numai cu apel, cu excepția hotărârilor pronunțate în

temeiul art. 712 alin. (4) și al art. 715 alin. (4), care pot fi atacate în condițiile dreptului comun, nu contravine art. 16 din Constituție, întrucât legiuitorul, în considerarea unor situații speciale, justificate în mod obiectiv și rațional, poate institui un tratament juridic diferențiat.

50. Distinct de considerentele Deciziei nr. 355 din 11 mai 2017, precitată, Curtea reține că legiuitorul a avut în vedere faptul că, în faza executării silite, este nevoie ca respectivul creditor să își recupereze rapid creanța și tocmai de aceea a edictat căi de atac adaptate acestei faze procesuale.

51. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

52. În ceea ce privește invocarea în susținerea criticilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 din Constituție, care prevăd prioritatea de aplicare a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din dreptul intern, întrucât nu este relevant niciun act european cu caracter obligatoriu care să susțină criticile formulate, Curtea constată că aceste norme constituționale nu au incidență în materia supusă controlului.

53. Așadar, pentru toate argumentele de mai sus, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă nici prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 1 alin. (5), ale art. 11, ale art. 15, ale art. 16, ale art. 20, ale art. 21, ale art. 24, ale art. 124 alin. (2), ale art. 126 și ale art. 129 și nici prevederile art. 6 sau cele ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

54. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florea Rusu și Emilia Rusu în Dosarul nr. 1.772/311/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, de Agenția de Gestionare a Litigiilor în Procesul de Privatizare a Republicii Serbia în Dosarul nr. 10.800/3/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Marin Marian Gheorghe în Dosarul nr. 13.242/302/2015* al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și de Tanța Lazăr în Dosarul nr. 6.733/233/2015 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă raportat la art. 718 alin. (1) și la art. 1.131 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și Curții de Apel Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 97

din 10 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. f)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Irina-Ioana Kuglay.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Gocsman și de Ioan Gocsman în Dosarul nr. 4.478/62/2018/a1 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.403D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât, prin motivele de neconstituționalitate formulate, autorii acesteia solicită completarea cazurilor de nulitate absolută. Pe fond, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, reține, în esență, că este atributul legiuitorului să selecteze dintre mai multe ipoteze, în care dispozițiile de lege sunt încălcate, pe acelea care corespund unui interes social general, în vederea reglementării acestora drept cauze de nulitate absolută.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 31/CP din 25 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.478/62/2018/a1, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Elena Gocsman și de Ioan Gocsman în procedura de soluționare a contestației formulate împotriva unei încheieri de cameră preliminară, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Brașov, prin care, în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, s-a constatat legalitatea rechizitoriului prin care s-a dispus trimiterea în judecată a autorilor excepției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că imposibilitatea exercitării efective și depline a dreptului la apărare trebuie să fie sancționată întotdeauna cu nulitatea absolută, textul din Codul de procedură penală care prevede sancțiunea nulității absolute pentru încălcarea dreptului la apărare numai atunci când asistența juridică este obligatorie fiind neconstituțional. Invocă, în acest sens, și dispozițiile art. 10 alin. (2) și (5) din Codul de procedură penală.

6. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că legiuitorul are posibilitatea să reglementeze

diferit regimul nulităților, în funcție de gravitatea încălcării normelor procesual penale. Prin faptul că dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală nu conțin și un caz de nulitate absolută, constând în încălcarea dreptului la apărare și în situațiile în care asistența juridică nu este obligatorie, nu se aduce atingere textelor constituționale indicate de contestatari. Art. 24 alin. (2) din Constituție reglementează, cu titlu general, că părțile au acest drept, de a fi asistate de un avocat în tot cursul procesului penal, iar art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală nu este în contradicție cu acest text constituțional, ci stabilește că, în situația unei asistențe juridice neobligatorii, anularea actului efectuat cu nesocotirea textului constituțional este subsumată unor condiții (cele prevăzute de art. 282 din Codul de procedură penală). Apreciază că textul legal criticat dezvoltă principiul constituțional al dreptului la apărare și reglementează modalitatea de sancționare a nerespectării acestui drept. Există deci o sancțiune pentru nerespectarea dreptului la apărare, astfel că se asigură o efectivă exercitare a acestui drept constituțional prin asigurarea părghiiilor necesare sancționării încălcării dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Constituție. Apreciază, totodată, că nu sunt încălcate egalitatea în fața legii și principiul unei justiții unice, imparțiale și egale pentru toți, prevăzute de art. 124 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție, prin reglementarea unui regim juridic distinct pentru încălcarea dreptului la apărare, în funcție de obligativitatea asistenței juridice. Această reglementare, cuprinsă în art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, se aplică în toate cauzele penale și tuturor cetățenilor României, fără nicio discriminare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „(1) *Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: [...] f) asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, precum și a celorlalte părți, atunci când asistența este obligatorie.*”

11. Autorii excepției de neconstituționalitate invocă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 24 alin. (2) potrivit cărora, în tot cursul procesului penal, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu, și ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că situațiile în care asistența juridică a suspectului sau a inculpatului este obligatorie sunt reglementate de dispozițiile art. 90 din Codul de procedură penală, iar cele în care este obligatorie asistența juridică a părții civile și a părții responsabile civilmente se regăsesc în art. 93 alin. (4) și (5) din același act normativ. Potrivit art. 90 din Codul de procedură penală, reglementarea asistenței juridice obligatorii este determinată de elemente particulare ale persoanei în cauză, cum ar fi minoritatea, lipsa capacității de exercițiu, existența unei capacități de exercițiu restrânse etc. [art. 90 lit. a) și b), respectiv art. 93 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală]. Totodată, asistența juridică este obligatorie în cursul procedurii în camera preliminară și în cursul judecării „în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani” [art. 90 lit. c) din Codul de procedură penală]. Aceste din urmă dispoziții au fost modificate prin art. II pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, anterior asistența juridică fiind obligatorie, în acest caz, doar în cursul judecării. Art. 91 alin. (1) din Codul de procedură penală instituie în sarcina organului judiciar obligația de a asigura prezența unui avocat din oficiu, dacă suspectul sau inculpatul nu și-a ales un avocat, în cazurile în care asistența juridică este obligatorie. Respectarea de către organul judiciar a acestor obligații este garantată prin intermediul art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care sancționează cu nulitatea absolută încălcarea dispozițiilor privind asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, precum și a celorlalte părți, atunci când asistența juridică este obligatorie. Dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în procedura camerei preliminare, nulitatea se constată atât în cadrul camerei preliminare, cât și în cursul judecării, ca efect al publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 88 din 13 februarie 2019 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 281 alin. (1) lit. f) din același act normativ sunt neconstituționale.

13. În cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, autorii au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de folosire sau prezentare cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene, prevăzută de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, respectiv pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene, prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal. Astfel cum reiese din încheierea de sesizare, în motivarea contestației formulate împotriva încheierii, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Brașov, prin care, în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, s-a constatat legalitatea rechizitoriului prin care s-a dispus trimiterea în judecată a autorilor excepției de neconstituționalitate, s-a făcut referire la două convocări ale acestora, pentru date la care apărătorul a fost în imposibilitatea de a se deplasa de la București la Brașov, la sediul Direcției Naționale Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov. S-a susținut că, în virtutea colegialității, cererea de amânare, prin care s-a arătat imposibilitatea apărătorului de a se prezenta, trebuia să fie admisă, având în vedere și dispozițiile art. 24 alin. (2) din Constituție potrivit cărora, în tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat ales sau numit din oficiu.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că încălcarea dreptului la apărare trebuie să fie sancționată întotdeauna cu nulitatea absolută, fiind neconstituțional textul criticat, care prevede sancțiunea nulității absolute pentru încălcarea dreptului la apărare numai atunci când asistența juridică este obligatorie.

14. Raportat la susținerile autorilor, Curtea reamintește că asistența juridică obligatorie este o opțiune legislativă. Instanța de control constituțional a statuat, în jurisprudența sa, că, prin reglementarea unui caz în care asistența juridică este obligatorie, legiuitorul a prezumat că dreptul la apărare nu poate fi exercitat în mod efectiv decât prin prezența apărătorului (Decizia nr. 88 din 13 februarie 2019, precitată, paragraful 36). Totodată, Curtea a reținut că, din dispozițiile art. 90 din Codul de procedură penală, rezultă că legiuitorul a reglementat obligativitatea asistenței juridice, iar nu a reprezentării. Astfel, nulitatea intervine numai pentru situațiile în care părțile sunt prezente, dar neasistate. Astfel, lipsa apărătorului nu este caz de nulitate absolută când și partea lipsește fără a avea un reprezentant (Decizia nr. 88 din 13 februarie 2019, precitată, paragraful 24). Reglementarea asistenței juridice obligatorii, în cazurile prevăzute de lege, se circumscrie într-un drept al suspectului, al inculpatului, al persoanei vătămate, al părții civile și al părții responsabile civilmente. O atare reglementare dă naștere unei obligații în sarcina organului judiciar de a analiza dacă elementele cauzei determină aplicarea dispozițiilor legislative relative la asistența juridică obligatorie, indiferent dacă persoana în cauză a solicitat sau nu a solicitat acest lucru. Reglementarea menționată impune organului judiciar obligația de a nu rămâne în pasivitate, ci, prin depunerea diligențelor necesare, să asigure respectarea concretă și efectivă a dreptului la apărare al persoanei în cauză (Decizia nr. 88 din 13 februarie 2019, precitată, paragraful 39). În aceste condiții, Curtea a constatat că legiuitorul a prezumat că este în interesul justiției reglementarea obligatorie a asistenței juridice în cazurile expres prevăzute de lege, încălcarea dispozițiilor relative la asistența juridică obligatorie determinând încălcarea dreptului la un proces echitabil (Decizia nr. 88 din 13 februarie 2019, precitată, paragraful 40).

15. Curtea reține că dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție, se referă la asistența juridică facultativă, iar excepțiile de la această regulă pot fi stabilite în mod exclusiv de legiuitor. Curtea constată că dreptul la o apărare efectivă ocupă un loc central în derularea procesului penal, importanța lui constând în faptul că toate celelalte drepturi ar fi iluzorii, fără garanții procedurale, autoritățile judiciare având obligația de a asigura acest drept. Asigurarea efectivă a apărării este o garanție, o premisă sigură a cercetării obiective și complete a probelor, o condiție *sine qua non* a aflării adevărului, a apărării drepturilor și intereselor legale ale suspectului, inculpatului și ale celorlalte părți, creând condiții necesare emiterii unei sentințe legale și temeinice. Curtea reține însă că, în ipoteza din prezenta cauză, a respingerii cererilor de amânare prin care s-a arătat imposibilitatea apărătorului de a se prezenta la convocarea procurorului, părțile pot formula plângere, potrivit art. 336 și 339 din Codul de procedură penală, ce va fi soluționată de procurorul ierarhic superior. Soluționarea nefavorabilă a unor astfel de cereri însă nu se poate converti într-un caz de nulitate absolută în care producerea vătămării se află sub puterea unei prezumții legale *juris et de jure*. Totodată, Curtea reține că nimic nu împiedică persoana interesată ca, în ipoteza în care există o vătămare ce nu poate fi înlăturată, să invoce și să dovedească vătămarea pretinsă. Autorii excepției solicită ca sancțiunea nulității absolute să intervină cu privire la orice incident referitor la asistarea de către apărător a suspectului sau a inculpatului, care relevă sau nu o încălcare a vreunei norme de procedură penală, fără nicio distincție, ceea ce ar echivala cu reglementarea unei prezumții absolute că încălcarea oricărei norme procedurale generează o vătămare ce nu poate fi înlăturată decât prin aplicarea sancțiunii nulității absolute, nu și prin aplicarea altor remedii procesuale. Or, o asemenea reglementare ar presupune că invocarea încălcării

oricărei dispoziții legale ar atrage, *per se*, sancțiunea cea mai gravă — nulitatea absolută — consecința într-un asemenea caz fiind îngreunarea desfășurării procedurilor penale.

16. De asemenea, Curtea nu poate reține nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. Sub aspectul asigurării egalității în drepturi, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că principiul consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, și Decizia nr. 89 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003). Totodată, Curtea a statuat că prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 21, Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 23, Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, paragraful 23, și Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 din 18 decembrie 2017, paragraful 28). Or, cazurile în care legea impune asistența juridică obligatorie a suspectului sau a inculpatului se deosebesc esențial de asistența juridică facultativă, consacrată de art. 24 din Constituție. În cazurile în care legea impune asistența juridică obligatorie a suspectului sau a inculpatului, apărarea are valoarea unei instituții de cert interes social, care funcționează atât în favoarea suspectului și a

inculpatului, cât și în vederea asigurării unei bune desfășurări a procesului penal, în considerarea unor situații speciale ce rezultă din însăși enumerarea cuprinsă în textul de lege (Decizia nr. 134 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018).

17. Totodată, Curtea observă că noul Cod de procedură penală, prin dispozițiile art. 280—282, a reformat materia nulităților, reducând numărul cazurilor de nulitate absolută și suplimentând condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a se putea invoca nulitățile relative. De altfel, Curtea a statuat, în mod constant, că nulitatea absolută nu poate interveni în cazul oricărei încălcări a normelor de procedură, ci aceasta trebuie să fie incidentă atunci când normele de procedură încălceate reglementează un domeniu cu implicații decisive asupra procesului penal (Decizia nr. 247 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2020, paragraful 28, Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, paragraful 57). Cu alte cuvinte, atunci când normele de procedură reglementează elemente esențiale, cu implicații fundamentale asupra procesului penal, legiuitorul trebuie să reglementeze sancțiuni adecvate aplicabile în cazul încălcării acestora. Nulitatea reprezintă o sancțiune procedurală extremă, care intervine numai atunci când alte remedii nu sunt posibile. Cum însă nu orice încălcare a unei norme procedurale provoacă o vătămare care să nu poată fi reparată decât prin anularea actului, legiuitorul a instituit regula potrivit căreia nulitatea actului făcut cu încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal intervine numai atunci când s-a adus o vătămare ce nu poate fi înlăturată în alt mod. Această reglementare reflectă preocuparea legiuitorului de a salva actele procedurale care, deși inițial nu au respectat formele procedurale, își pot atinge scopul, prin completarea sau refacerea lor (deciziile nr. 133 din 18 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 5 aprilie 2004, nr. 868 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 31 iulie 2008, și nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010).

18. În aceste condiții, având în vedere și jurisprudența constantă a instanței de control constituțional, potrivit căreia regimul juridic al nulităților, sub aspectul cazurilor în care pot fi invocate și al momentului până la care pot fi invocate, reprezintă opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Gocsman și de Ioan Gocsman în Dosarul nr. 4.478/62/2018/a1 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru completarea Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat

Situația generată de agresiunea militară la care a fost supusă Ucraina a determinat, la nivelul Guvernului, constituirea unui task-force având ca principale responsabilități monitorizarea situației și coordonarea măsurilor la nivelul structurilor guvernamentale pentru asigurarea funcționării tuturor serviciilor publice.

Ținând cont de faptul că pentru perioada 2022—2024 se impune o construcție bugetară responsabilă și credibilă, crearea de spațiu fiscal, vital în economii emergente în condițiile unui cadru internațional și intern dificil,

luând în considerare că în cadrul reuniunilor acestui task force au fost analizate situația din Ucraina și implicațiile acesteia asupra României, atât în planul securității, cât mai ales umanitar, sens în care s-au stabilit să fie întreprinse, în continuare, demersuri în vederea asigurării de sprijin și asistență umanitară persoanelor refugiate provenite din Ucraina,

în considerarea evoluției situației din Ucraina, care este într-o continuă dinamică, iar România, în deplină coordonare cu partenerii săi internaționali, va urmări adoptarea și implementarea celor mai bune variante de răspuns, constând în acumularea de stocuri în rezervele de stat, stabilirea modalității de finanțare a acestora în scopul de a face față provocărilor actuale și diverselor situații politice, de securitate și umanitare generate de această criză umanitară,

întrucât în cadrul reuniunilor task force-ului s-a concluzionat că se impun completări de urgență ale cadrului normativ referitor la atribuțiile și competențele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale pentru completarea capacităților de răspuns la situațiile din teren, astfel încât să se asigure capacitatea de intervenție operativă,

având în vedere necesitatea unei reglementări uniforme care să instituie norme clare referitoare la asigurarea finanțării acțiunilor de gestionare a crizelor și de reacție rapidă, pentru acordarea unor măsuri de sprijin și asistență umanitară persoanelor refugiate aflate în situații de risc imediat, ipostaze în care dreptul la viață este pus în pericol, inclusiv în perioada imediat următoare,

deoarece neadoptarea prin ordonanță de urgență a acestor măsuri imediate și a reglementărilor pentru implementarea lor este de natură să genereze disfuncționalități majore cu efecte negative în derularea activităților de administrare a stocurilor rezervă de stat și mobilizare și a capacității de intervenție în situații de urgență, criză sau excepționale, respectiv diminuarea capacității de intervenție operativă pentru protecția populației, a economiei și pentru apărarea țării, în conformitate cu obiectivele statului român într-un context regional de securitate complex și gestionării optime a oricărui tip de crize,

având în vedere consecințele negative ale neadoptării acestor reglementări, constând în diminuarea capacității de intervenție cu produse din rezerva de stat, cauzată de deficitul unor stocuri în vederea asigurării funcțiilor de sprijin și asistenței umanitare,

luând în considerare că situația prezentată întrunește premisele unei situații urgente și extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ potrivit, neadoptarea acestor măsuri, cu celeritate, putând avea consecințe negative, în sensul că ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând sustenabilitatea finanțelor publice,

ținând cont de nealocarea de fonduri din bugetul de stat în vederea creșterii capacității de răspuns aferente intervențiilor operative, se poate realiza finanțarea, prin programe multianuale, a cheltuielilor aferente dezvoltării și realizării de obiective noi de investiții, constând în spații de depozitare a produselor cerealiere, alimentare și/sau energetice, urmând a fi asigurată inclusiv din bugetul de venituri și cheltuieli al activității finanțate integral din venituri proprii care funcționează pe lângă aparatul propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și fiecare unitate teritorială subordonată acesteia, precum și din alte fonduri externe sau speciale provenite din tarifele percepute pentru prestarea serviciilor necesare îndeplinirii obligației de stocare, constituite potrivit art. 20 din Legea nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere.

Apreciind că reglementarea acestei situații este posibilă doar pe calea unei ordonanțe de urgență,

întrucât aspectele vizate constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, extraordinară, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol interesul public și a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate prin ordonanță de urgență.

Deoarece toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență, extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 11 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, după litera s) se introduce o nouă literă, litera ș), cu următorul cuprins:

„ș) *nivel de reziliență* — cantitatea minimă de produs, stabilită prin nomenclatorul produselor, necesară să existe în stocul rezervă de stat, destinată creșterii imediate a capacității de răspuns aferente intervențiilor operative, pentru asigurarea și atingerea căreia, prin constituire sau reîntregire, se realizează

prin procedurile aplicabile conform prevederilor legale privind achizițiile publice.”

2. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Pentru situații care implică intervenții operative urgente cu produse din rezerva de stat și pentru care este necesară existența, acoperirea deficitelor, deținerea imediată și efectivă de stocuri, la propunerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, Guvernul poate dispune prin hotărâre acumularea stocurilor de urgență ori

constituirea și/sau reîntregirea stocurilor rezervă de stat necesare atingerii nivelului de reziliență.

(2) Pentru acumularea stocurilor de urgență ori pentru constituirea și/sau reîntregirea stocurilor rezervă de stat necesare atingerii nivelului de reziliență, finanțarea se poate realiza din bugetul de venituri și cheltuieli al activității finanțate integral din venituri proprii care funcționează pe lângă aparatul propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și fiecare unitate teritorială subordonată acesteia, dacă actul normativ prevăzut la alin. (1) nu dispune altă sursă de finanțare.”

3. După articolul 41 se introduce un nou articol, articolul 42, cu următorul cuprins:

„Art. 42. — Pentru situații care implică intervenții operative urgente, achiziția produselor pentru acumularea stocurilor de urgență și pentru atingerea nivelului de reziliență al stocurilor rezervă de stat se poate realiza prin procedura de achiziție publică în regim de urgență, potrivit prevederilor art. 68 alin. (1) lit. f), coroborate cu dispozițiile art. 69 alin. (4) și art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare.”

4. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — În vederea creșterii capacității de răspuns aferente intervențiilor operative se poate realiza finanțarea, prin programe multianuale, a cheltuielilor aferente dezvoltării și realizării

de obiective noi de investiții, constând în spații de depozitare a produselor cerealiere, alimentare și/sau energetice, asigurată inclusiv din bugetul de venituri și cheltuieli al activităților finanțate integral din venituri proprii care funcționează pe lângă aparatul propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și fiecare unitate teritorială subordonată acesteia, precum și din alte fonduri externe sau speciale provenite din tarifele percepute pentru prestarea serviciilor necesare îndeplinirii obligației de stocare, constituite potrivit art. 20 din Legea nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere.”

5. După articolul 131 se introduce un nou articol, articolul 132, cu următorul cuprins:

„Art. 132. — Până la actualizarea nomenclatorului produselor se aprobă prin hotărâre a Guvernului cantitățile aferente nivelului de reziliență ale stocurilor rezervă de stat la produsele destinate creșterii imediate a capacității de răspuns aferente intervențiilor operative determinate de criza umanitară regională.”

Art. II. — Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 11 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

Președintele Administrației Naționale
a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale,
Georgian Pop

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 2 iunie 2022.
Nr. 75.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea, pe anul 2022, a sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 775/2017 pentru aprobarea amplasamentului și declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Linia Electrică Aeriană 220 kV dublu circuit Ostrovu Mare — RET”, precum și pentru completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 775/2017

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) lit. d¹) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordinului secretarului general al Guvernului nr. 680/2021 privind re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Linia Electrică Aeriană (LEA) 220 kV dublu circuit (d.c.) Ostrovu Mare-RET”,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 120/2019 privind unele măsuri necesare pentru realizarea lucrărilor și implementarea proiectelor de importanță națională privind rețeaua electrică de transport,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se declară proiectul de investiții „Linia Electrică Aeriană 220 kV dublu circuit Ostrovu Mare — RET” ca proiect de importanță națională privind rețeaua electrică de transport.

Art. 2. — (1) Se aprobă suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 775/2017 pentru aprobarea amplasamentului și declanșarea

procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Linia Electrică Aeriană 220 kV dublu circuit Ostrovu Mare — RET”, cu suma totală de 1.527,68 lei, care se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, în limita prevederilor bugetare aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2022 nr. 317/2021, potrivit anexei la prezenta hotărâre.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se asigură cu încadrare în programul de investiții publice, aprobat ca anexă la bugetul Secretariatului General al Guvernului, la fișa cod obiectiv 1 „a. Achiziții de imobile”, la capitolul 81 „Combustibili și energie” — titlul 71 „Active nefinanciare”, alineatul 71.01.01 „Construcții”.

Art. 3. — La anexa nr. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 775/2017 pentru aprobarea amplasamentului și declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Linia Electrică Aeriană 220 kV dublu circuit Ostrovu Mare — RET”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 31 octombrie 2017, după numărul curent 35 se introduc 31 de noi numere curente, numerele curente 36—66, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 4. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere pentru imobilele proprietate privată, prevăzute la art. 3, care fac parte din coridorul de expropriere situat pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 775/2017, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii, potrivit alin. (1), situate pe raza a 4 unități administrativ-teritoriale, astfel: în județul Mehedinți: Unitatea Administrativ Teritorială Gogoșu, Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia, Unitatea Administrativ-Teritorială Vânjuleț,

Unitatea Administrativ-Teritorială Jiana, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 5. — (1) Sumele suplimentate potrivit art. 2 sunt aferente justelor despăgubiri pentru imobilele proprietate privată supuse exproprierii, potrivit art. 4 alin. (1).

(2) Sumele individuale prevăzute la art. 2 se virează de la bugetul de stat prin Secretariatul General al Guvernului, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile, pentru lucrarea de utilitate publică și de interes național, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 6. — (1) Secretariatul General al Guvernului, prin Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică, interes național și de importanță națională, prevăzut la art. 1, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare a sumei alocate, potrivit prevederilor prezentei hotărâri, în conformitate cu dispozițiile legale.

(2) Secretariatul General al Guvernului are obligația înscrierii în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a imobilelor prevăzute la art. 3.

Art. 7. — Planul cu amplasamentul lucrării de utilitate publică și de interes național „Linia Electrică Aeriană 220 kV dublu circuit Ostrovu Mare — RET” se aduce la cunoștință publică prin afișare la sediile consiliilor locale implicate și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu
p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Corvin Nedelcu,
secretar general
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 2 iunie 2022.
Nr. 723.

ANEXĂ

COMPLETAREA

listei cu imobilele proprietate privată supuse exproprierii, aflate pe coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de importanță națională „Linia Electrică Aeriană, 220 kV dublu circuit Ostrovu Mare — RET”

Nr. crt.	Nr. crt. din Hotărârea Guvernului nr. 775/2017	Județul	Unitatea administrativ-teritorială (UAT)	Amplasamentul	Nr. stâlp	Tarlaua	Parcela	Numele și prenumele/ Denumirea deținătorului terenului	Tipul proprietății	Categoria de folosință	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea stabilită în vederea exproprierii (conform Legii nr. 255/2010)	Preț pe mp, conform Legii nr. 255/2010
1	36	Mehedinți	Gogoșu	Intravilan	2nou	111	1	Unitatea Administrativ-Teritorială Gogoșu	Privat	Fâneată	60	180,00	3
2	37	Mehedinți	Gogoșu	Intravilan	2a	111		Proprietar incert	Privat	Curți-construcții	60	300,00	5

Nr. crt.	Nr. crt. din Hotărârea Guvernului nr. 775/2017	Județul	Unitatea administrativ-teritorială (UAT)	Amplasamentul	Nr. stâlp	Tarlaua	Parcela	Numele și prenumele/ Denumirea deținătorului terenului	Tipul proprietății	Categoria de folosință	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea stabilită în vederea exproprierii (conform Legii nr. 255/2010)	Prețul pe mp, conform Legii nr. 255/2010
3	38	Mehedinți	Gogoșu	Intravilan	2b	111		Proprietar incert	Privat	Curți-construcții	108	540,00	5
4	39	Mehedinți	Gruia	Extravilan	10	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	18	15,30	0,85
5	40	Mehedinți	Gruia	Extravilan	11	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	18	15,30	0,85
6	41	Mehedinți	Gruia	Extravilan	12	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	18	15,30	0,85
7	42	Mehedinți	Gruia	Extravilan	13	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	24	20,40	0,85
8	43	Mehedinți	Gruia	Extravilan	14	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	24	20,40	0,85
9	44	Mehedinți	Gogoșu	Extravilan	22A	T 138/ 2 G		Proprietar incert	Privat	Arabil	22	17,60	0,8
10	45	Mehedinți	Gogoșu	Extravilan	31	55	1	Burileanu Florina Luiza, Moise Angela Raluca	Privat	Arabil	18	14,40	0,8
11	46	Mehedinți	Gogoșu	Extravilan	36	7 87II G		Proprietar incert	Privat	Arabil	18	14,40	0,8
12	47	Mehedinți	Gogoșu	Extravilan	37	58	1	S.C. CEE Investments România — S.R.L.	Privat	Arabil	18	14,40	0,8
13	48	Mehedinți	Jiana	Extravilan	38	T129		Proprietar incert	Privat	Arabil	18	14,40	0,8
14	49	Mehedinți	Jiana	Extravilan	39	T128 III		Proprietar incert	Privat	Arabil	18	14,40	0,8
15	50	Mehedinți	Jiana	Extravilan	40	133	1	Unitatea Administrativ-Teritorială Jiana	Privat	Pășune	18	10,80	0,6
16	51	Mehedinți	Jiana	Extravilan	41	T 134		Proprietar incert	Privat	Arabil	40	32,00	0,8
17	52	Mehedinți	Jiana	Extravilan	42	T 134		Proprietar incert	Privat	Arabil	20	16,00	0,8
18	53	Mehedinți	Jiana	Extravilan	43	T 134		Proprietar incert	Privat	Arabil	20	16,00	0,8
19	54	Mehedinți	Jiana	Extravilan	44	T 92		Proprietar incert	Privat	Arabil	20	16,00	0,8
20	55	Mehedinți	Jiana	Extravilan	45n	T 93		Proprietar incert	Privat	Arabil	60	48,00	0,8
21	56	Mehedinți	Jiana	Extravilan	46A	T 93		Proprietar incert	Privat	Arabil	60	48,00	0,8
22	57	Mehedinți	Jiana	Extravilan	47n	90	1	S.C. Caridanio — S.R.L.	Privat	Arabil	60	48,00	0,8
23	58	Mehedinți	Jiana	Extravilan	62	T 54-57	26	Straumann Land — S.R.L.	Privat	Arabil	6,1	4,88	0,8
24	59	Mehedinți	Jiana	Extravilan	62	T 54-57		Proprietar incert	Privat	Arabil	11,37	9,10	0,8
25	60	Mehedinți	Jiana	Extravilan	63	T 54-57	35	Kamparo Investment West Park — S.R.L.	Privat	Arabil	15,27	12,22	0,8
26	61	Mehedinți	Jiana	Extravilan	63	T 54-57		Proprietar incert	Privat	Arabil	2,24	1,79	0,8
27	62	Mehedinți	Vânjuleț	Extravilan	65	32	91	Proprietar incert	Privat	Pășune	18	10,80	0,6
28	63	Mehedinți	Gruia	Extravilan	114A	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	17	14,45	0,85
29	64	Mehedinți	Gruia	Extravilan	115A	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	17	14,45	0,85
30	65	Mehedinți	Gruia	Extravilan	179A	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	17	14,45	0,85
31	66	Mehedinți	Gruia	Extravilan	180A	42	468	Unitatea Administrativ-Teritorială Gruia	Privat	Livadă	17	14,45	0,85
											860,98	1.527,68	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de importanță și interes național „Trecerea la 400 kV a Liniei Electrice Aeriene (LEA) 220 kV Brazi Vest—Teleajen—Stâlp” și declararea ca obiectiv de utilitate publică de importanță și interes național

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) lit. d1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (3) din Legea energiei electrice și gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale Ordinului secretarului general al Guvernului nr. 953/2021 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Trecerea la 400 kV a Liniei Electrice Aeriene (LEA) 220 kV Brazi Vest—Teleajen—Stâlp”,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 120/2019 privind unele măsuri necesare pentru realizarea lucrărilor și implementarea proiectelor de importanță națională privind rețeaua electrică de transport,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se declară obiectivul de investiții „Trecerea la 400 kV a Liniei Electrice Aeriene (LEA) 220 kV Brazi Vest—Teleajen—Stâlp” ca obiectiv de utilitate publică de importanță și interes național în domeniul energiei electrice, potrivit planului de amplasament/hărții topografice prevăzute în anexa nr. 1*).

Art. 2. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică de importanță și interes național „Trecerea la 400 kV a Liniei Electrice Aeriene (LEA) 220 kV Brazi Vest—Teleajen—Stâlp”, aflat pe raza unităților administrativ-teritoriale Brazi și Târgșoru Vechi din cadrul județului Prahova, potrivit variantei finale a studiului de fezabilitate, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 3. — Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Trecerea la 400 kV a Liniei Electrice Aeriene (LEA) 220 kV Brazi Vest—Teleajen—Stâlp”, expropriator fiind statul român, reprezentat de Secretariatul General al Guvernului, prin Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Art. 4. — Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii potrivit art. 3, situate pe coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică și de interes național situate pe raza unităților administrativ-teritoriale Brazi și Târgșoru Vechi din cadrul județului Prahova, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, astfel cum este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 5. — Se aprobă sumele individuale estimate de către expropriator, aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică și de interes național prevăzut la art. 1, pe raza unităților administrativ-teritoriale Brazi și Târgșoru Vechi din cadrul județului Prahova, în cuantum total de 1.528,50 lei și se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatul General al Guvernului, în limita prevederilor bugetare aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2022 nr. 317/2021, capitolul 81.01 „Combustibili și energie” — titlul 71 „Active nefinanciare”, alineatul 71.01.01 „Construcții”.

Art. 6. — Suma de 1.528,50 lei se virează de la bugetul de stat prin Secretariatul General al Guvernului, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile, pentru lucrarea de utilitate publică și de interes național, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 7. — Planul de amplasament al lucrării de utilitate publică de importanță și de interes național „Trecerea la 400 kV a Liniei Electrice Aeriene (LEA) 220 kV Brazi Vest — Teleajen — Stâlp” se aduce la cunoștință publică prin afișare la sediile consiliilor locale implicate și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, potrivit legii.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Corvin Nedelcu,

secretar general

p. Ministrul energiei,

Dan-Dragoș Drăgan,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 2 iunie 2022.

Nr. 724.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

LISTA
cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii, proprietarii sau deținătorii,
precum și sumele aferente despăgubirilor

Comuna Brazi, județul Prahova

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Proprietarul terenului	Stâlp LEA		Tarlaua	Parcela	Categoricia de folosință	Suprafața terenului despăgubită — mp —	Valoarea terenului — lei/mp —	Valoarea despăgubirii, conform Legii nr. 255/2010 — lei —	Observații
				Nr.	Tip							
1	Prahova	Brazi	Pencea Alexandru	1N	ITn400290-53B	T1	A4/1	extravilan/arabil	86	1,10	94,60	
2	Prahova	Brazi	Craciun Mircean	2N	ICn+6 400270-53B	T1	A4/9	extravilan/arabil	91	1,10	100,10	
3	Prahova	Brazi	M.D. Sandu Mihai	2N	ICn+6 400270-53B	T1	A4/10	extravilan/arabil	1	1,10	1,10	
4	Prahova	Brazi	M.D. Nicolae Sandu	3N	ICn 400270-53B	T1	A4/25	extravilan/arabil	83	1,10	91,30	
5	Prahova	Brazi	Georgescu Ioan Georgescu Ștefan Octavian Georgescu Margareta Sevila	4N	Sn 400250-53B	T1	A4/39	extravilan/arabil	67	1,10	73,70	
6	Prahova	Brazi	Burlacu Daniel Alexandru Ciuca Maria	5N	Sn 400250-53B	T1	A4/63	extravilan/arabil	33	1,10	36,30	
7	Prahova	Brazi	Gheorghe Liana Patrascu Teodor	5N	Sn 400250-53B	T1	A4/64	extravilan/arabil	34	1,10	37,40	
8	Prahova	Brazi	M.D. Sturza Zoe	6N	Sn 400250-53B	T1	A4/90	extravilan/arabil	71	1,10	78,10	
9	Prahova	Brazi	Mihalache I. Constantin	16N	ITR 400190—53B	T44	A226/72	extravilan/arabil	137	1,10	150,70	
TOTAL GENERAL									603		663,30	

NOTĂ

Valorile terenurilor au fost preluate din „Studiu de piață care conține informațiile privind valorile minime consemnate pe piața imobiliară specifică anului precedent din județul Prahova”, realizat pentru anul 2020, anexa nr. 72, pag. 97.

Comuna Târgșoru Vechi, județul Prahova

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Proprietarul terenului	Stâlp LEA		Tarlaua	Parcela	Categoricia de folosință	Suprafața — mp —	Valoarea terenului — lei/mp —	Valoarea despăgubirii, conform Legii nr. 255/2010 — lei —	Observații
				Nr.	Tip							
1	Prahova	Târgșoru Vechi	Nae A. Stelian	7N	Sn 400250-53B	T39	A206/23	extravilan/arabil	44	1,20	52,80	
2	Prahova	Târgșoru Vechi	Paun M. Petre	7N	Sn 400250-53B	T39	A206/22	extravilan/arabil	23	1,20	27,60	
3	Prahova	Târgșoru Vechi	M.D. Dinca Gheorghe	8N	Sn 400250-53B	T39	A206/12	extravilan/arabil	68	1,20	81,60	
4	Prahova	Târgșoru Vechi	M.D. Burlacu Nistor	9N	ICn 400270-53B	T39	A206/7	extravilan/arabil	83	1,20	99,60	
5	Prahova	Târgșoru Vechi	M.D. Staicu Niculina	10N	ICn 400270-53B	T40	A210/3/1	extravilan/arabil	16	1,20	19,20	
6	Prahova	Târgșoru Vechi	Rezervă Comisia Locală Târgșoru Vechi	10N	ICn 400270-53B	T40	A210/1/1	extravilan/arabil	30	1,20	36,00	
7	Prahova	Târgșoru Vechi	M.D. Matei Vasile	10N	ICn 400270-53B	T40	A210/1/2	extravilan/arabil	35	1,20	42,00	
8	Prahova	Târgșoru Vechi	M.D. Vlasceanu Radu	11N	Sn 400250-53B	T40	A210/8	extravilan/arabil	67	1,20	80,40	
9	Prahova	Târgșoru Vechi	Istrate P. Constantin	12N	Sn 400250-53B	T45	A232/54	extravilan/arabil	68	1,20	81,60	
10	Prahova	Târgșoru Vechi	Chirila Elena	13N	Sn+6 400250-53B	T45	A232/65	extravilan/arabil	98	1,20	117,60	
11	Prahova	Târgșoru Vechi	Tanase C. Radu, M.D. Soare V. Emanoil	14N	Sn 400250-53B	T45	A232/77, A232/78	extravilan/arabil	67	1,20	80,40	
12	Prahova	Târgșoru Vechi	M.D. Gmeling Iosif, Gheorghe P. Andrei	15N	ICn+6 400280-53B	T45	A232/92, A232/93	extravilan/arabil	122	1,20	146,40	
TOTAL GENERAL									721		865,20	

NOTĂ

Valorile terenurilor au fost preluate din „Studiu de piață care conține informațiile privind valorile minime consemnate pe piața imobiliară specifică anului precedent din județul Prahova”, realizat pentru anul 2020, anexa nr. 72, pag. 104.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Cristi Sandu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Economiei

Având în vedere propunerea Ministerului Economiei formulată prin Adresa nr. 2.752 din data de 25 mai 2022, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/15.733/M.N. în data de 26 mai 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 24.992/2022,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 5 iulie 2022, domnul Cristi Sandu, director adjunct al Direcției economice din cadrul Ministerului Economiei, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Economiei pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 3 iunie 2022.
Nr. 348.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

